جاویدان (٧٣) .

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَیْثُ نَشَآءُ فَنِعْمَ
اَجْرُ الْعٰمِلِیْنَ ﴿٧٤﴾

وگویند سپاس خدای راست که راست کردباما وعدهٔ خودرا وعطا کردمارا زمین جای میگیریم از بهشت هرجاکه خواهیم پس نیك مزدِ کارکنند گان ست بهشت (٧٤) .

وَتَرَى الْمَلٰٓئِکَةَ حَآفِّیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِیْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٧٥﴾

وببینی فرشتگان را گردا گردشده حوالی عرش تسبیح میگویند همراه ستائش پروردگار خویش وحکم کرده شود میان ایشان براستی [1] وگفته شود ستائشِ خدای راست پروردگارعالم ها (٧٥) .

سُوْرَةُ غَافِرٍ

سوره غافر - مؤمن مکی است وآن هشتاد وپنج آیت و نه رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

حٰمٓ ﴿١﴾

حٰـمٓ (١) .

تَنْزِیْلُ الْکِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ ﴿٢﴾

فروفرستادن کتاب ازجانب خدای غالب داناست (٢) .

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِیْدِ الْعِقَابِ ذِی الطَّوْلِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ﴿٣﴾

آمرزندهٔ گناه وپذیرندهٔ توبه سخت کننده عقوبت خداوندِ توانگری، نیست هیچ معبود برحق مگراوبسوی اوست بازگشت (٣) .

مَا یُجَادِلُ فِیْۤ اٰیٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِیْنَ کَفَرُوْا فَلَا یَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِی الْبِلَادِ ﴿٤﴾

مکابره نمی کنند درآیت های خدا مگر کافران پس درفریب نیندازد ترا آمدورفت ایشان درشهر ها (٤) .

کَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

تکذیب کردند پیش ازایشان قوم نوح و

(١) یعنی دراختصام ملاء اعلی .

وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑤

جماعت های دیگر بعدازقوم نوح وقصد کرد هرجماعتی به پیغامبرخود تابگیرند آنرا ومکابره کردند به شبهاتِ بیهوده تا ناچیز سازند بآن سخن درست را پس گرفتیم ایشان را پس چگونه بود عقوبتِ من (٥) .

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ النَّارِ ⑥

وهم چنین ثابت شد حکم پروردگارتو برکافران که ایشان اهل دوزخ اند (٦)

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا
وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا
وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ⑦

آنانکه برمیدارند عرش را وآنانکه گردا گرد عرش اند تسبیح میگویند همراه ستائش پروردگارخویش وایمان می آرند باوو‌آمرزش میخواهند برای مومنان میگویند ای پروردگار ما فرا گرفتی همه چیز را به بخشائش ودانش پس بیامرزآنان را که توبه کردند وپیروی راه تونمودند ونگاهدارایشان راازعذاب دوزخ (٧) .

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ⑧

ای پروردگارما ودرآرایشانرا به بوستا نهای جاودان که وعده کرده ای بایشان ودرآرنیز هرکه شائسته کار باشدازپدرانِ ایشان وزنانِ ایشان وفرزندانِ ایشان هرآئینه توئی غالب باحکمت (٨) .

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهٗ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑨

ونگاهدارایشانرا ازعقوبت هاوهرکرانگاه داری ازعقوبت ها درآن روزپس هرآئینه رحم کرده ای بروی واین مقدمهٔ نگاهداشتن همانست پیروزی بزرگ (٩) .

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ

هرآئینه آنانکه کافر شدند آوازداده شود ایشان را که به تحقیق دشمن داشتنِ خدا

مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ⑩

شمارا وقتيكه خوانده مى شديد دردنيا بسوى ايمان پس كافر مى مانديد زياده ترست ازدشمن داشتنِ شما خود را (١٠) .

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ⑪

گويند اى پروردگارما ميراندى مارا دوبار زنده گردانيدى مارادوبار پس اعتراف كرديم به گناهان خود پس آيا بسوى بيرون رفتن راهى هست يعنى حيله اى هست[1] (١١) .

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ⑫

اين عذاب بسبب آنست كه چون يادكرده ميشد خداتنهاانكار ميكرديد وا گرشريك اومقرر كرده ميشد باور ميداشتيد پس فرمان خداى بلند قدر وبزرگوار راست (١٢) .

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيْبُ ⑬

اوست آنكه مينمايد شمارا نشانه هاى خود وفرو ميفرستد براى شما ازآسمان رزق را و پندپذير نمى شود مگر كسيكه رجوع ميكند بخدا (١٣) .

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ⑭

پس يادكنيد خدا را، يك جهت ساخته براى اوعبادت را ا گرچه ناخوش دارند كافران (١٤) .

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ⑮

اوست بلند كنندۀ مرتبه ها خداوندِ عرش، مى اندازد روحى راازفرمان خود برهركه خواهد ازبندگان خودتابترساند آن بنده ازروز ملاقات (١٥) .

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۭ لِمَنِ

روزيكه ايشان بيرون آيند[2] پوشيده نباشد

---

(١) يعنى گويند باخداوفرشتگان .

(٢) يعنى ازقبور .

الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۚ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

برخدا ازایشان چیزی (خدافرماید)
کِراست پادشاهی امروز(بازخود جواب
دهد) مر خدای یگانهٔ غالب را (١٦) .

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

امروزپاداش داده شود هرشخصی بحسب
آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز
هرآئینه خدا زود حساب گیرنده است
. (١٧)

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۬ؕ
مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾

وبترسان ایشان را ازروزقیامت آنگاه که
دلها نزدیك چنبرِ گردن باشندپُرشده ازغم
نیست ستمگاران را هیچ دوستی ونه
شفاعت کننده ای که سخن اوقبول کرده
شود (١٨) .

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾

میداندخداخیانت چشم هارا وآنچه پنهان
میدارند سینه ها (١٩) .

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۚ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾ ع

خدا حکم میکند براستی وآنانکه کافران
می پرستند ایشان را بجز خدا حکم نمی
کنند به چیزی هرآئینه خدا همونست
شنوابینا (٢٠) .

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢١﴾

آیاسیرنه کرده اند درزمین تابنگرند
چگونه بود آخرکار آنانکه پیش ازایشان
بودند، بودند زیاده ترازایشان به قوت
وبه نشانه هادرزمین[1] پس گرفتارکرد
ایشانرا خدابگناهان ایشان ونه بود ایشان
را ازخداهیچ پناه دهنده (٢١) .

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا

این عقوبت بسبب آن بودکه می آمدند
بایشان پیغامبران ایشان به نشانه هاپس

(١) یعنی محل هاوقلعه ها بسیار بناکردند .

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ٢٢

ایشان کافرشدند پس گرفتار کرد ایشانرا خدا، هرآئینه خداتوانا سخت عقوبت ست (٢٢) .

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ٢٣

وهرآئینه فرستادیم موسیٰ را به نشانه های خویش وحجت ظاهر (٢٣) .

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ٢٤

بسوی فرعون وهامان وقارون پس گفتند جادوگری دروغگو ست (٢٤) .

فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَاۗءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَاۗءَهُمْ ۭ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ٢٥

پس چون آمد بدیشان به پیغام راست ازنزدیك ما گفتند بکشید فرزندانِ آنانکه ایمان آوردند همراه اووزنده گذاریدزنان ایشان را ونیست حیله سازِی کافران مگر درتباهی (٢٥) .

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ٢٦

وگفت فرعون ای یاران بگذارید مراتابکشم موسیٰ را وباید که دعا کند پروردگار خویش را هرآئینه من می ترسم ازآنکه بدل کند دین شمارا یا پدید آرد در زمین فساد را (٢٦) .

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنِّىْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ٢٧

وگفت موسیٰ هرآئینه من پناه گرفتم به پروردگارخود و پروردگار شما ازشرهرمتکبری که باور نمیدارد روزِحساب را (٢٧) .

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ڰ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاۗءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ٢٨

وگفت مردی مسلمان ازخویشانِ فرعون که پنهان میداشت ایمانِ خود را آیامی کشید مردی را بسبب آنکه میگویدپرورد گار من خداست وهرآئینه آورده است پیش شما نشانه ها ازجانب پرورد گارشماوا گربفرض دروغگو باشد پس وبالِ دروغگوئی اوبراوست وا گرراست گوباشد البته برسد به شما بعض آنچه

وعده میدهد شمارا هرآئینه خدا راه نمی
نماید کسی راکه باشد ازحد گذرندهٔ
دروغ گو(٢٨) .

يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا
مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ
اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

ای قوم من شماراست پادشاهی امروز
غالب شده درزمین پس کِه نصرت
دهدمارا ازعذاب خدا اگربیایدبما گفت
فرعون مصلحت نمی دهم شمارا مگر
آنچه ادراك میکنم ودلالت نمی کنم
شمارا مگر براهِ راستی (٢٩) .

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ
يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾

وگفت شخصی که ایمان آورده بود ای
قومِ من هرآئینه من می ترسم برشماازمانند
روزِجماعت های پیشین (٣٠) .

مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

مانند صورتِ حالِ قوم نوح وعادوثمود
وآنانکه بعدازایشان بودند وخدا اراده
ستم نمی کند بربندگان (٣١) .

وَيٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾

وای قومِ من هرآئینه می ترسم
برشماازروزِ آواز دادن بایکدیگر (٣٢) .

يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُّضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

روزیکه روبگردانید پشت داده، نَبوَد
شمارا ازخدا هیچ نگاه دارنده وهرکرا
گمراه سازد خدا پس نیست اورا هیچ راه
نماینده (٣٣) .

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ
فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ
مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

وهرآئینه آمده بود پیش ازین بشمایوسف
به نشانه ها پس همیشه درشك
بودیدازآنچه آورده بود پیش شما آنرا
تاوقتیکه بمرد چون گفتید نخواهد
فرستادخدا بعدازوی پیغامبری را همچنین
گمراه میکند خدا کسی را که هست او از
حد درگذرنده شك آرنده (٣٤) .

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ كَبُرَ مَقْتًا

آنانراکه مکابره می کنند درآیاتِ خدا بغیر

عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

حجتی که آمده باشد پیش ایشان سخت ناپسند شداین مکابرهٔ ایشان نزدیك خدا ونزدیك آنانکه ایمان آوردند همچنین مُهرمی نهد خدا برهردل متکبرسرکش (٣٥) .

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٦﴾

وگفت فرعون ای هامان بساز برای من کو شکی تاباشد که برسم باین راه ها (٣٦) .

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ
وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا
كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

راه های آسمان ها تادرنگرم بسوی پروردگار موسیٰ وهرآئینه دروغگو می پندارمش وهمچنین آراسته شددرنظر فرعون عملِ بد او وبازداشته شد از راه صواب ونبودحیله سازی فرعون مگردرتباهی (٣٧) .

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

وگفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی من کنید تادلالت کنم شمارا براه راست (٣٨) .

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

ای قوم من جزاین نیست که این زندگانی اندك بهره است وهرآئینه آخرت همونست سرای همیشه بودن (٣٩) .

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

هرکه بعمل آرد کارِ بد جزا داده نخواهد شد الّامانندِ آن وهرکه بجاآرد کارِشائسته خواه از جنس مرد خواه ازجنس زن واومومن بود پس درآیند آنجماعت به بهشت رزق داده شود ایشان را آن جابی شمار (٤٠) .

وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

و ای قومِ من چیست مراکه میخوانم شمارا بسوی نجات وشما میخوانید مرا بسوی دوزخ (٤١) .

تَدْعُوْنَنِیْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَیْسَ لِیْ بِهٖ عِلْمٌ ؗ
وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَی الْعَزِیْزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

میخوانید مرابسوی آن که کافرشوم بخداوشریك اومقرر کنم چیزی که نیست مرا بحقیقت آن علم ومن میخوانم شمارا بسوی خداغالب آمرزگار (٤٢) .

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِیْۤ اِلَیْهِ لَیْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْیَا
وَلَا فِی الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَاۤ اِلَی اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِیْنَ
هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

بی شبهه چیزی که شما میخوانید مرا بسوی آن نیست آن چیزرا قبول کردن دعا نه دردنیا ونه درآخرت وبی شبهه بازگشت مابسوی خداست وبی شبهه ازحد گذشتگان ایشان انداهل دوزخ (٤٣) .

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ ؕ وَاُفَوِّضُ اَمْرِیْۤ اِلَی اللّٰهِ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ بَصِیْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

پس یادخواهید کرد آنچه می گویم به شما ومی سپارم امر خودرا بخدا هرآئینه خدا بیناست باحوال بندگان (٤٤) .

فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَیِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ
سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

پس نگاهداشت اوراخداازسختی های آنچه مکرکرده بودند ایشان و فراگرفت بخویشانِ فرعون عذاب سخت (٤٥) .

اَلنَّارُ یُعْرَضُوْنَ عَلَیْهَا غُدُوًّا وَّعَشِیًّا ۚ وَیَوْمَ تَقُوْمُ
السَّاعَةُ ۫ اَدْخِلُوْۤا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

آتش که حاضر کرده میشوند برآن بامداد وشام وروزی که قائم شود قیامت گوئیم خویشانِ فرعون را درآرید درسخت ترین عذاب (٤٦) .

وَاِذْ یَتَحَآجُّوْنَ فِی النَّارِ فَیَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِیْنَ
اسْتَكْبَرُوْۤا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ
عَنَّا نَصِیْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

ویادکن چون باهم مجادله میکنننددردوزخ پس گویند ناتوانان سرکشان را هرآئینه ماتابع بودیم شمارا پس آیا شما دفع کننده هستید ازسرِمایك حصه ازعقوبتِ آتش (٤٧) .

قَالَ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْۤا اِنَّا كُلٌّ فِیْهَاۤ ۙ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ
بَیْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

گویند سرکشان هرآئینه ما همه درآتشیم هرآئینه خدا فیصله کرده است درمیانِ بند گان (٤٨) .

وَقَالَ الَّذِیْنَ فِی النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ

وگویند آنانکه درآتش اندنگاهبانانِ دوزخ را دعاکنید بجناب پرورد گارخویش

يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

تاسبك كندازما حصۀ يك روزى ازعذاب (٤٩) .

قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ قَالُوْا
بَلٰى ۚ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾

گويند نگاهبانان آيا نمى آمدند بشما پيغمبران شمابه معجزه ها گويند آرى، نگاهبانان گويند پس شما دعاكنيد و نيست دعاى كافران مگردرتباهى (٥٠) .

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾

هرآئينه ما نصرت دهيم پيغامبرانِ خويش را وآنان را كه ايمان آوردند در زندگانى دنيا ونيز روزيكه قائم شوند گواهان[1] (٥١) .

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

روزيكه سودنه دهد ستمگاران را عذرآوردنِ ايشان وايشانراست لعنت وايشانراست عقوبتِ آن سراى (٥٢) .

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾

وهرآئينه داديم موسىٰ را هدايت و وارثِ كتاب ساختيم بنى اسرائيل را (٥٣) .

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

براى راه نمودن وپنددادن خداوندانِ خِرَدرا (٥٤) .

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

پس صبر كن هرآئينه وعدۀ خداراست است وآمرزش طلب كن براى گناهِ خود وتسبيح گو باستائش پرورد گارخود به شام وبامداد (٥٥) .

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ
اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٦﴾

هرآئينه آنانكه مكابره ميكنند درآيت هاى خدا بغير حجتى كه آمده باشد بايشان نيست درسينه هاى ايشان مگر ارادۀ غلبه كه نيستند ايشان رسنده بآن پس پناه طلب كن از خداهرآئينه خدا اوست

(١) يعنى فرشتگان گواهى دهند .

شنوا بينا (٥٦) .

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

هرآئينه آفريدنِ آسمان ها وزمين بزرگ ترست ازآفريدن آدميان[1] وليكن اكثر مردمان نميدانند (٥٧) .

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ ۭ قَلِيْلًا
مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

وبرابرنيستند نابينا وبيناوبرابرنيستندآنانكه ايمان آورده اند وكارهاى شائسته كرده اند بابدكار ، اندكى پندپذيرمى شويد (٥٨) .

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٩﴾

هرآئينه قيامت آمدنى ست نيست شك درآن وليكن اكثر مردمان باورنميدارند (٥٩) .

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾

وگفت پروردگارشما دعاكنيد بجنابِ من تاقبول كنم دعاى شمارا هرآئينه آنانكه تكبرمى كنند ازعبادتِ من داخل خواهند شد به دوزخ خوارشده (٦٠) .

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾

خداى آنست كه آفريدبراى شما شب را تاآرام گيريد درآن وآفريدروزرا بوجهى كه درآن ديدن يكديگر باشد هرآئينه خدا خداوندِفضل ست برمردمان وليكن اكثر مردمان شكر نمى كنند (٦١) .

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۡ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٢﴾

اينست خدا پروردگارشما آفرينندۀ هرچيز نيست هيچ معبودبرحق بجزوى پس چگونه برگردانيده ميشويد (٦٢) .

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٣﴾

همچنين برگردانيده مى شوند آنانكه بآياتِ خدا انكار ميكردند (٦٣) .

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَاۗءَ بِنَاۗءً

خداى آنست كه ساخت براى شما زمين را قرارگاه وآسمان را سقف وصورت

(١) يعنى اعادۀ ايشان .

وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ښ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٤﴾

بست شمارا پس نیکوساخت صورت های شما وروزی داد شمارا ازپاکیزه ها این ست خدا پرورد گارشما پس بسیار بابرکت ست خدای پرورد گارعالمها (٦٤) .

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾

اوست زنده نیست هیچ معبود برحقی مگراو پس عبادت کنید اورایك جهت ساخته برای اوعبادت ستائش خدای پروردگارعالمها راست (٦٥) .

قُلْ اِنِّىْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَاۗءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ ۡ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٦﴾

بگوهرآئینه من منع کرده شدم ازآنکه عبادت کنم آنان را که شمامی پرستید بجز خداوقتیکه آمدبمن نشانه ها ازجانب پروردگار من وفرموده شد مراکه منقادشوم پروردگار عالمهارا (٦٦) .

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾

اوست آنکه آفریدشمارا ازخاك باز ازنطفهٔ منی بازازخون بسته بازبیرون می آردشمارا کودك شده باز باقی میگذارد تابرسید به نهایت قوت خودباز باقی میگذارد تا شوید پیرِکلان سال وبعض ازشماکسی هست که قبض روح اوکرده شود پیش ازین وباقی میگذارد تا برسید بمدتی معین وتابُوَدکه بفهمید (٦٧) .

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٨﴾

اوست آنکه زنده می کند ومی میراند پس چون بخواهد (پیداکردن) چیزی را پس جزاین نیست که می گویدش بشوپس می شود (٦٨) .

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ﴿٦٩﴾

آیا نه دیدی بسوی آنانکه مکابره میکنند درآیاتِ خدا چگونه گردانیده می شوند (٦٩) .

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۛ
فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

آنانکه دروغ شمردند کتاب را وآنچه را که فرستادیم بآن پیغامبرانِ خودرا خواهند دانست حقیقتِ حال (٧٠) .

اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ ۭ يُسْحَبُوْنَ ﴿٧١﴾

وقتیکه طوقها درگردن های ایشان باشند وزنجیر هانیزکشیده شوند (٧١) .

فِي الْحَمِيْمِ ڏ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ﴿٧٢﴾

درآب گرم بازدرآتش پرتافته شوند (٧٢) .

ثُمَّ قِيْلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٣﴾

بازگفته شودایشان را کجاست آنچه شریك مقرر میکردید (٧٣) .

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ
قَبْلُ شَيْـًٔا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٤﴾

بغیراز خدا گویند گم شدند ازنظرِما بلکه هرگزنمی پرستیدیم پیش ازین چیزی را همچنین گمراه میکند خدا کافران را (٧٤) .

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ﴿٧٥﴾

این عقوبت بسبب آنست که شادمان می شدید درزمین به ناحق وبسبب آنست که می نازیدید (٧٥) .

اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٦﴾

درآئید به دروازهای دوزخ جاویدان آنجا پس بدجای متکبران ست دوزخ (٧٦) .

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ
نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٧﴾

پس صبر کن (ای محمد) هرآئینه وعدۀ خداراست ست پس اگربنمائیم ترا بعض آنچه وعده میدهیم ایشان را (فبها) یا اگر قبض روح تو کنیم پس بسوی ماباز گردانیده شوند کافران (٧٧) .

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۭ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾

وهرآئینه فرستادیم پیغامبران را پیش ازتو ازایشان کسی هست که قصه اش را خوانده ایم برتو وازایشان کسی هست که قصه اش رانخوانده ایم برتو ونه بُوَد هیچ پیغامبررا که بیاردنشانه ای مگر بفرمان خدا پس وقتیکه آمدفرمان خدا فیصله

کرده شود براستی وزیان کارشدند آنجابیهوده گویان (٧٨) .

اَللّٰهُ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٩﴾

خداآنست که بیافرید برای شما حیوانات را تاسوارشوید بربعض آنهاوبعض آنهارا میخورید (٧٩) .

وَلَكُمْ فِیْهَا مَنَافِعُ وَ لِتَبْلُغُوْا عَلَیْهَا حَاجَةً فِیْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَیْهَا وَعَلَی الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٨٠﴾

وشمارا درچهارپایان منفعت هاست وتابرسید سوارشده برآنهابه مقصدی که درسینه های شما مستقر شده است وبرچهارپایان ونیز برکشتی ها برداشته میشوید (٨٠) .

وَیُرِیْكُمْ اٰیٰتِهٖ فَاَیَّ اٰیٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨١﴾

وخدامینماید شمارا نشانه های خود پس کدام یك ازنشانه های خداراانکار میکنید (٨١) .

اَفَلَمْ یَسِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوْا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِی الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾

آیاسیرنکرده اند درزمین تابنگرند چگونه بودآخرکار آنانکه پیش ازایشان بودند بودند بیشتر ازایشان وزیاده تر به قوت وبه نشانه ها درزمین پس دفع نکرد ازایشان آنچه میکردند (٨٢) .

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾

پس وقتی که آمدند بسوی ایشان پیغامبرانِ ایشان بامعجزه ها شادمان شدند بآنچه نزدیك ایشان بود از دانش[١] ودرگرفت ایشان را آنچه بآن استهزاء می کردند (٨٣) .

فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِیْنَ ﴿٨٤﴾

پس وقتیکه دیدند عقوبت مارا گفتند باورداشتیم خدای را تنها و منکرشدیم بآنچه که آنرا شریك می کردیم (٨٤) .

---

(١) یعنی علمِ معاش .

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّتِىْ قَدْ خَلَتْ فِىْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ٨٥

پس هرگزنفع نمیداد ایشان را ایمانِ ایشان وقتیکه دیدند عقوبت مارا آئین خدا که گذشته است در بند گان او وزیان کار شدند آنجاکافران (٨٥) .

سُوْرَةُ فُصِّلَتْ

سورة فصلت - حم سجده مکی است وآن پنجاه وچهارآیت وشش رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشائنده مهربان .

حٰمٓ ١

حمٓ (١) .

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ٢

این فروفرستادن ست ازجانب خدای بخشائنده مهربان (٢) .

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ٣

این کتابیست واضح ساخته شدآیاتِ اودرحالیکه قرآن عربی ست برای قومی که میدانند (٣) .

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ٤

درحالیکه مژده دهنده وترساننده است پس روگردان شدند اکثر مردمان پس ایشان نمی شنوند (٤) .

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِىْۤ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَاۤ اِلَيْهِ وَفِىْۤ اٰذَانِنَا وَقْرٌ
وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ٥

وگفتند دل های ما درپرده هاست ازآنچه میخوانی مارا بسوی آن ودرگوش های ما گرانی ست ومیان ما ومیان تو حجابی است پس کارکن هرآئینه ما کارکننده ایم[1] (٥) .

قُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰۤى اِلَىَّ اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ
فَاسْتَقِيْمُوْۤا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ؕ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ٦

بگوجزاین نیست که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من اینکه معبودشما معبود یگانه است پس راست

(١) یعنی ، هریکی ازما برطورِ خود .